MIELIPIDE

Onnellisuus piilee itsemääräämisoikeudessa ja halussa rakentaa omaa ja toisten hyvinvointia. **SATU HAAPANEN KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Onko asuntojen ”tarjouskauppa” reilua?

Nyt asuntomarkkinoijilla on uutuutena niin sanottu tarjouskauppa, jolla tarkoitetaan sitä, että asunnolle annetaan julkisesti lehti- ja internetmainoksissa lähtöhinta, josta ostajat nostavat huutokaupan tapaan vuorotellen hintaa ylöspäin, ja asunnon myyjä (ja kiinteistönvälittäjä) päättävät sen, millä hinnalla myyjä asunnon myy.

Mietitäänpä hieman:

Jos asunnon lähtöhinta tällaisessa ”huutotarjouskaupassa” on esimerkiksi 100 000 euroa, niin ostaja A tarjoaa siitä 101 000 euroa, ostaja B 102 000 euroa, ostaja C 103 000. Kierros alkaa ehkä alusta ja ostaja A tarjoaa 104 000 euroa, johon ostaja B 105 000 euroa...

Kierros jatkuu ja jatkuu. Mutta kuinka kauan?

Edellä mainittu huutokauppakierros jatkuu juuri niin kauan kuin asunnon myyjän ja kiinteistönvälittäjän asunnolle asettama tavoitehinta on saavutettu.

Juuri näinhän tapahtuu normaalistikin kiinteistönkaupassa: samassa esimerkissä voisi olla se tilanne, että samalle asunnolle on normaalikaupassa asetettu hintapyynnöksi 112 000 euroa, ja myyjä ja kiinteistönvälittäjä ovat sopineet, että jos ostajalta tulee tarjous hintahaarukkaan 101 000–112 000 niin kauppa syntyy.

Mikä on siis näiden kauppatapojen ero ja keitä ne palvelevat?

Tällaisessa ”huutotarjouskaupassa” hinta voi nousta pahimmillaan määrättömästi, jos tarjouksiaan nostavia ostajia riittää jonoksi asti. Aluksi tällainen järjestelmä palvelee myyjää korkeamman hinnan muodossa ja välittäjää korkeamman välityspalkkion muodossa, koska välityspalkkio on yleensä prosenttipalkkio toteutuvasta myyntihinnasta, mutta kun tällainen järjestelmä vakiintuu, se voi nostaa osaltaan huomattavasti jo nykyisinkin kalliiden asuntojen hintoja.

Tätä menoa meille on Suomeen tulossa ihan itse tehty asuntokupla, jota toivottavasti muut euromaat tulevat jelppaamaan, kun tämä kupla puhkeaa.

Ehdotankin, että asuntomarkkinointiin luodaan reilun asuntokaupan malli, jossa asuntoja markkinoidaan etukäteen sovitulla hintahaarukalla. Esimerkiksi edellä olevassa tapauksessa asuntoa myytäisiin hintapyynnöllä 101 000–112 000 euroa.

Siinä asunnon myyjä, välittäjä ja ostaja sopivat hinnan huomioiden asunnon vapautumisaika, maksuaikataulu ynnä muut ”liikkuvat ehdot” kuten nykyisessäkin hintapyyntölähtöisessä asuntokaupassa.

Tällainen asuntojen reilukauppa ei nosta aiheettomasti asuntojen hintoja ja se ei aiheuta hallitsemattomia seurausvaikutuksia yhteiskuntaamme.

Ottakaapa kiinteistönvälittäjät kantaa asiaan.

Me kaikki kuluttajat asuntomarkkinoilla – erityisesti asunnon myyjät – ratkaisemme, mikä kauppatapa vakiintuu käyttöön: samaan aikaan kun asunnon myyjä voi olla ostaja itsekin, uutta asuntoa ostaessaan.

Vilkasta ja reilua asunnonvaihtokesää!

Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä
Kannus

PENTTI VÄNSKÄ

Tarjouskauppa voi aiheuttaa asuntokuplan, Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä kirjoittaa.

Maatalouden sijoitetun pääoman tuotto

Aiheesta on tehty tutkimuksia, ja hämmästyksellä luin näitä tutkimuksia Maaseudun Tulevaisuudesta, jotka on erittäin alakantissa.

Otetaanpa erittäin yksinkertainen esimerkki: pellon hinta 10 000 euroa/ha ja vuokratulo tästä noin 400 euroa/ha.

Ilman laskukonetta laskettuna sijoitetun pääoman tuotto on noin neljä prosenttia. Todellisuudessa kun tehdään sukupolvenvaihdoksia, on tilan ostohinta ollut äkkiseltään puolet markkina-arvosta, jolloin sijoitetun pääoman tuotto tässä esimerkissä on kahdeksan prosenttia.

Onko laskelmat vääristyneitä siksi, että kulut on viljelijän itsensä kertomia liioitellusti vai onko pellon vuokrahinnat kuumennettu viljelijöiden toimesta.

Hämmästelevä maalainen

Uutta lannoitustarpeesta

Hyviä uutisia oli (25.6.) Maaseudun Tulevaisuudessa! Satopotentiaalin mukaan määritetään lannoitustarve-, ei viljavuuslukujen perusteella, aivan oikein, näin pitäisi menetellä. Kun tilan peltolohkojen kunto ja satopotentiaali on tiedossa, niin silloin voidaan varautua lannoituksenkin suhteen odotettavissa ja korjattavan sadon ja sen ravinnetarpeiden perusteella. Kun näin menetellään, sadosta on mahdollisuus saada hyvä ja ravinteet siihen riittää, myös valkuaista tulee leipäviljaan riittävästi.

Eläkeläinen
Tuusula

VIERASKOLUMNI

Oi ihana Ahvenanmaa

Sain viime viikolla tuhdin annoksen Ahvenanmaa-energiaa, kun Pohjoismaiden neuvoston kansalais- ja kuluttajavaliokunta piti kesäkokouksensa Ahvenanmaalla. Toimin kyseisen valiokunnan puheenjohtajana.

Kokouksemme pääaiheena oli yhteispohjoismaisen panttijärjestelmän luominen pulloille ja purkeille, joita pohjoismaissa heitetään roskikseen yli miljardi kappaletta vuodessa niiden pantittomuuden takia. Tämä on paitsi ympäristöongelma, kiusallista myös kierrättämiseen tottuneen kuluttajan kannalta.

Päätimme yhdessä luonnonvara- ja ympäristövaliokunnan kanssa lähettää kirjeen maittemme pääministereille, jotta nämä tarttuisivat tositoimiin pitkän tiedostetun panttiongelman ratkaisemiseksi. Ehdotimme Ahvenanmaata yhteisen panttijärjestelmän pilottialueeksi, kulkeehan Ahvenmaan kautta vilkas laivaliikenne, jonka seurauksena pantittomia purkkeja päätyy suuri määrä Ahvenmaan luontoon ja roskiksiin. Ongelma on tuttu myös Suomen ja Venäjän sekä Saksan ja Tanskan rajalla.

Kokouksemme toinen pääaihe oli Ahvenanmaan itsehallintoon tutustuminen. Ahvenmaahan sai itsehallintooikeutensa ensimmäisen maailmansodan jälkeen vuonna 1921 suoraan Yhdistyneitä Kansakuntia edeltäneeltä Kansainliitolta. Mielenkiintoiseksi Ahvenanmaan itsehallinnon maailmanlaajuisestikin tekee se, että itsehallinto saavutettiin väkivallattomasti verta vuodattamatta tosin pitkien suurvaltapolitiikkoihin kytkeytyvien historianvaiheiden kautta. Ruotsimielisyydestä huolimatta Ahvenanmaa jäi osaksi Suomea. Sen ruotsinkielisen väestön asema haluttiin turvata itsehallintolailla.

Ahvenanmaa on suomalaisittain poikkeuksellinen maakunta monin tavoin, eikä vain itsehallintonsa puolesta. Ahvenanmaalla on noin 28 000 asukasta ja kuusitoista virkeää kuntaa. Ahvenanmaan työttömyysprosentti on vajaa kolme ja maakunta toivottaa tervetulleeksi ulkomaalaisetkin asukkaat, koska työvoimasta on pienoinen pula.

Ahvenanmaalla puhutaan yli 60 kieltä ja siellä ollaan juuri uudistamassa kotoutumislakia maahanmuuttajien paremman yhteisöön sisälle pääsyn turvaamiseksi. Ahvenanmaalla asuvat terveimmät suomalaiset. Kiinteän omaisuuden omistusoikeus on sentään vielä rajattu ahvenanmaalaisille ja mielestäni peruste on hyvä: ilman omistusoikeuden rajaamista voisivat suuret toimijat ostaa vaikka koko Ahvenanmaan.

Ahvenanmaan vierailu vei ajatukset myös Manner-Suomen kuntauudistukseen. Miksipä kuntauudistus ei lähtisi liikkeelle ajatuksesta, että kunnat saisivat isomman osan verotuloista palvelujen järjestämiseen ja valtio vetäytyisi verojen kerääjänä taka-alalle. Kuntia kannustettaisiin hakemaan alueilleen sopivia vahvuuksia, aivan kuten Ahvenanmaa on pienyrittäjyyden mallimaakunta, Suomen omenavakka ja merenkulun pieni jättiläinen. Kunnanisien ja -äitien tehtävä olisi luoda vahvaa identiteettiä, aivan kuten maakunnissa luodaan. Kuntien kannattaisi yhdistyä, koska niiden päätösvaltaa omista asioistaan lisättäisiin ja niiden toiminta turvattaisiin myös taloudellisesti.

Sekä Ahvenanmaalla että Sveitsin kantoneissa vierailessani alan kallistua ajatukselle, että valtio rakenteena ei välttämättä olekaan paras taho luomaan onnellisuutta ja hyvinvointia. Onnellisuus piilee itsemääräämisoikeudessa ja halussa rakentaa omaa ja toisten hyvinvointia. Tätä kutsutaan yhteisöllisyydeksi. Itsemääräämisoikeuden valossa olisi syytä käydä kattava keskustelu paitsi kuntien, maakuntien ja valtion tehtävistä, myös niistä tehtävistä, mitä suurille kansainvälisille yhteisöille, kuten Euroopan unionille annetaan.

Paitsi tietoa, tarttui Ahvenanmaalta mukaan hyväntuulisuutta ja ihailua Suomen saariston kauneutta kohtaan. Suosittelen kesämatkaa kauniiseen saaristoomme, Ahvenanmaalle. Samalla toinen kotimainen, ruotsi, saa virkistävän kylvyn.

SATU HAAPANEN
on kansanedustaja (vihr.).

satu.haapanen@eduskunta.fi

Viljelijät jälleen maksumiehinä

Eipä olisi kannattanut maanantaina postia hakea, nimittäin Honkajoki Oy ilmoitti kirjeellä reilusta korotuksesta ”raatojen” keräilyssä ja tämän lehden sivulla ilmoitettiin, että myel-maksut nousevat tuntuvasti.

Molemmissa tapauksissa korotukset maksaa tietenkin viljelijä, koska valtiolla on rahapula.

Valtion mukana olo myel-maksuissa on vanha jäänne ajalta jolloin tuottajahinnoista oikein sovittiin valtion kanssa. Kun tuottajahintoja ei nostettu, valtio sitoutui maksamaan viljelijän eläkettä.

Nyt valtio haluaa säästää 15 miljoonaa euroa, maksakoot viljelijät itse eläkkeensä. Petosta siis noin pitkällä aikavälillä. Laajasti tunnustettu ja myönnetty viljelijöiden talousahdinko ei liikauta tippaakaan tätä ”sixpack”-hallitusta. Lisää vaan maksuja ja kiristyksiä! Ja miksei, eihän meidän MTK esitä kuin korkeintaan ”syvän paheksuntansa”, siinä kaikki.

Honkajoki Oy perustelee korotuksiaan yleisellä kustannusten nousulla.

Perusteluissa mainitaan, ”ettei valtion osuuden kasvattaminen liene realistista tässä valtiontalouden tilanteessa”. Valtiolta kyllä irtoaa rahaa jopa useita miljardeja, ellei kymmeniä miljardeja euroja Etelä-Euroopan valtioitten itse aiheutettujen ”konkurssien”pönkittämiseen!

Ulkomaalaisten”eurokansalaisten” tukeminen on siis huomattavasti tärkeämpää kuin oman maan ruuantuottajat.

Kun valtio kerran haluaa ”säästää” ja antaa rahat ulkomaille, niin ehdotan, että kun Jutta ja Jyrki menevät seuraavan kerran Brysseliin, he ilmoittavat että koko Suomi on ”syrjäistä” aluetta ja kaikki raadot tästä lähtien haudataan maahan.

Näin valtio säästää enemmän rahaa annetavaksi EU:n kassaan ja me viljelijät säästämme ”raatomaksut”.

Tosin tästä säästyvät rahat ovat ”mururahaa” EU-kassaan, mutta meille viljelijöille iso asia. Tämä nykyinen hinta on jo niin kiskurihinta, että joka kylästä löytyy kaivurimies, joka hoitaa homman paljon halvemmalla.

Raatoja on haudattu maahan maailmansivu, huomattavasti kauemmin kuin nykyistä ”raatokeräilytyperyyttä” on harjoitettu. Honkajoki Oy:n näyttää omistavan puoliksi Atria Oyj ja HK-Scan Oy.

Tuottajien ”omia” firmoja molemmat. Molemmat firmat ovat hyvin pitkälle syypäitä suomalaisen lihantuottajan ahdinkoon, ja näyttääpä se rikka rokkaan tulevan tuoltakin päin.

Honkajoki on ainut laitos Suomessa joka hoitaa yksin ”raatokeräilyn”.

Kuka takaa, että se toimii kilpailukykyisesti? Mitä sanoo kilpailuvirasto?

Lopuksi kysymys, kuka viisas virkamies vastaa? Mikä on sanktio (rangaistus) jos hautaa kuolleen tai teurastetun eläimen teurasjätteet maahan?

Heikki Peltola
Lapua

Musta maanantai

Lehdessä oli uutinen, että myel-maksut nousee rajusti. Lisäsäästöä haetaan lomituspuolelta. Ja koska 90 prosenttia lomituksen kuluista koostuu lomittajien palkoista, niihin ei voi kajota, niin mistäs vaan ne säästöt otetaan? Nostetaan sijaisavun ja maksullisen lomituksen hintoja ja ne taas maksaa viljelijä... (Enkä todellakaan tarkoita, että niihin palkkoihin pitäisikään kajota)

Eikä sillä hyvä, että näitä uutisoitiin. Honkajoki Oy:ltä tuli kirje, jossa kerrottiin raatokeräilyn hintojen nousevan. Erikseen ei ollut hinnoiteltu kotiteurastuksen jätteiden hävitystä, mahdetaanko niistä veloittaa kokonaisen naudan hinta?

Jotain komiteaa kootaan miettimään, miten raatokeräilyn kustannuksia saataisiin pienemmiksi. Mistäs sen komitean palkkoihin otetaan rahat, vai tekeekö ne talkoilla?

Myös Eviralta tuli kirje, jossa kovat nootit nautaeläinluettelon tarkistamisesta. Jos on virheitä, eikä niitä huomaa korjata ajoissa, jää tukia saamatta. Jos virheet huomataan vasta valvonnassa, sanktioidaan tukiaista lisää.

Vaikken pienistä hermostu, niin myönnän, että poru tuli. Osansa tietysti navetassa sairaan lehmän kanssa vietetyllä juhannuksella ja kahdella isolla eläinlääkärilaskulla.

Tuntuu, että meitä kupataan joka suunnasta ja EU-tukia karehditaan ja luullaan, että maajussit on rikkaita. Jos me joskus saamme velat maksettua, niin olen sitä mieltä, että silloin meiltä lähtee lehmätkin. Miksi ihmeessä niiden kanssa pitäisi rehkiä, kun kukaan ei tunnu arvostavan, vaaditaan ja vaaditaan vain joka suunnasta ja kaikki kallistuu ja tulot pienenee. Elääkin pitäisi. Yhdenkään lapsistani en anna tätä touhua jatkaa. Syökööt Suomen päättäjät vaikka kreikkalaista rottaa sen jälkeen.

Nyt kuivaan silmäni ja käyn kattomas niitä lehmiäni ja meen maata, jos vaikka ahdistukseltani saisin nukuttuakin.

S.T.

Konekaupoilla

Täyttä asiaa tuontitraktorin ostosta. Tämä väki on vaan niin eripuraista ettei se onnistu. Ja kun vielä oma agrimarket uhkailee niin pupu menee pöksyyn.

Ei nimimerkkiä

Karhun eväät?

Mitä mahtaa Karstulan karhut syödä riistakameran kuvassa? Meillä päin pitää lehmänraadot laittaa Honkajoelle!!!

Juvan mies

Eivät sudet, vaan...

Jäitä hattuun Ritva Juutinen (MT 29.6.). Viime vuosina lapsia ovat surmanneet ihan heidän omat isänsä, eikä todistusaineistoa tarvitse kaivaa kansantarustoista!

Ei nimimerkkiä

R. Juutisen kirjoitus kuvastaa hyvin susien keskellä asuvien tuntoja. Hyvinkäältä on helppo huudella, kun sudet eivät haittaa omaa käytännön arkea.

Lampuri

Huussin huolto

Voi teitä paskasekoilijoita! Kompostoinnin opit hukas? Käykä kyseles europas luomutuntioilt, yhteys maaperäbakter.- lieroihi (ei tarkast.)

tuomo

Ei saa miehet enää pissiä nurkalle eikä isäntäkää kusta portahiltansa. Kuka pelkää Paulaa? Tehkää jotakin.

Emäntä

Sutta tulee

Ilpo Kojolalle kysymys: Milloin olette kysyneet, halutaanko jollekin alueelle susia vai ei? Te vain toimitte! **Susia liikaa!**

Pahanteossa

Aina kun käytän langatonta, raavin Äiti Maan sydänjuuria ja pahennan sähkömagneettisesta säteilystä hälyttävien helvettiä. **Kenellä vastuu?**

Työterveydestä

Jos tarvitset työterveyshuollon palveluja, voit itsekin olla aktiivinen ja varata ajan. Aikuisen on kannettava vastuuta itsestä än. **Mato**

Työterveyshuoltoon voi itsekin olla yhteydessä, jos terveystarkastuksesta on yli 5v.aikaa.

Hoitaja

Erehdyin kerran ”valittamaan” hoitajalle väsymyksestä. Tokasi vaan, että olisko laiskuutta!

Ei nimimerkkiä

Soinilla asiaa

Hyvä Timo Soini. Yhdyn täysin mielipiteisiisi MT 29.6.

Ei nimimerkkiä

Pukara oikeasssa

Kiitos, Kalevi Pukara. Kaupan johtajat päiväksi maatilan töitä katsomaan, että jotain ymmärtäisivät. **Ei nimimerkkiä**

Kuluttajankin etu

S-pomolle: on myös kuluttajan etu, että viljelijä voi ostaa tuotantopanokset edullisesti. Kartelli tai kaksi monopolikauppaa eivät koskaan edullisimpia.

Ei nimimerkkiä

Törkeää, Fingrid

Ajellaan pelloilla ja kaadetaan puut ojiin ja petäjä heinäpeltoon! Tolpat ja harukset ikuinen riesa. Turha mainoslehdellä kehua!

Ei nimimerkkiä

Paikka mukaan

Taas on jäänyt unholaan paikkakunta myynti-ilmoituksissa. Ei paljon maksa, mutta ostajaehdokkaita ehkä enemmän. Hyvää kesää, toivoo

Helena

Melalle

Käsittämätöntä miten Mela ei saa tietojärjestelmiään toimimaan. Nyt pitäisi johdon lyödä nyrkkiä pöytään.

Ei nimimerkkiä

Kaltevalla pinnalla

Suomalaiset mepit likimain aivopestyjä EU-liittovaltioon. Joko täytyy sanoa, jää hyvästi itsenäinen Suomi?

Murhe

HUIDUNPERÄ

Ajoiko hallitus eduskunnan yli?

On päästy heinäkuuhun, sydänkesään. Kai hellekausikin tulee?

Olemme eläneet politiikassa rauhallista aikaa. Eduskuntakin on suvivapaalla. Vaan oppositio eli keskustapuolue nosti melkoisen poliittisen hälyn toteamalla, että EU:n pelastusrahasto ei saa suoraan lähteä tukemaan pankkeja. Eduskunta ei tällaista päätöstä tehnyt.

Kuitenkin EU-johtajat viime viikolla niin päättivät. Suuri valiokunta on nyt kokoontunut kesälaitumilta, eduskunta kokoontunee lähiviikkoina. Melkoisen hälyn ja kritiikin on oppositiomme toinen osapuoli siten aiheellisesti nostanut.

Kiireinen pääministeri näkyy saaneen pyyhkeitä siitä, että hänellä ei ollut aikaa eduskunnan suurelle valiokunnalle. Sen jäsenillä nähtävästi on tarkoituksena, että eduskunta päättää, miten eurokriisi hoidetaan ja EU:ta ylipäänsä kehitetään.

Helppo ei ole pääministerin asema, kun korkean tason kokoontumiset alkavat kello 15 päättyäkseen aamuviideltä.

Keskustaopposition Anttila, Kaikkonen, Pekkarinen ja Tiilikainen ovat jämerästi esiintyneet julkisesti varsinkin Pekkarisen selvittäessä tv:ssä, miten tehty päätös suorasta pankkituesta ei vastaa eduskunnan päätöstä.

Sydänkesämme hiljaisuus näin päättyi, ja muutaman viikon kuluttua kotoinen politiikka lisäksi miltei tavan mukaan räjähtää käyntiin, kun hallitus julkistaa ensi vuoden talousarvioesityksen

Rauhallisempiin asioihin mennäksemme, suurten poliittisten ja epäpoliittisten järjestöjemme alkukesän kokoontumisille toimi tyyssijana tällä kertaa Lappi. Puolueista keskusta ja kokoomus kokoontuivat Rovaniemellä, ja saman teki maan suurimpiin kuuluva eläkeläisjärjestö Eläkeliittokin. Jäsenmääränsä nousee yli 127 000:n. Päätökset näissä kokouksissa syntyivät näköjään sovun merkeissä henkilövalintoja myöten.

Rauhallinen olotila päättyi, kun eduskunnan suuri valiokunta joutui maanantaina kokoon tumaan, nyt ulkopoliittisista syistä. Se sai kuullakseen pääministerin selonteon EU:n huippukokouksesta. Eduskunta kokoontunee nyt lähiviikkoina päättämään, millaisen mandaatin sen antaa edustuksellemme EU-neuvotteluihin.

Huidunperällä herättää kiinnostusta naapurimme Ruotsi. Se ei ole euromaa. Siellä vallitsee vahva mielipide pysyä edelleen oman valuutan maana. Lisäksi naapuri näyttää olevan suhteellisen tyytyväinen ratkaisuunsa, joskin ongelmia toki näyttää olevan.

Ruotsin euromyönteisyys oli 2000-luvun alussa melkoinen, mutta vuonna 2003 asiaa vastustava osapuoli voitti kilvan luvuin 56–42 kahden prosentin jättäessä kannanottoon ryhtymisen.

Kuusi vuotta myöhemmin, 2009, enemmistö oli kuitenkin jo valmis vaihtamaan kruunut euroihin. Kuitenkin maailmanlaajuinen finanssi- ja sen myötä euron kriisi seurasivat Kreikassa, Espanjassa ja Italiassa. Siten viimeisimmän, tänä vuonna tehdyn mielipidemittauksen mukaan ruotsalaisista peräti 80 prosenttia äänestäisi euroa vastaan, jos kansanäänestys järjestettäisiin.

Ruotsissa suunnitellaan nyt oman kruunun setelien ja kolikoiden uudistamista.

Ehdotukset tulevista seteleistä ovat jo olemassa. Käytössä olevissa seteleissä esiintyvät henkilöhahmot on tarkoitus hylätä. Uudet valitaan tilalle.

Suomessakin tuttujen naisten kijailija Selma Lagerlöfin ja ”Ruotsin satakielen” Jenny Lindin kuvat poistetaan. Lehtitietojen mukaan tilalle tulevat lastenkirjailija Astrid Lindgrenin, filmitähti Greta Garbon ja laulajatar Birgit Nilssonin kuvat. Lindgrenin setelin arvo on 20, Garbon 100 ja Nilssonin 500 kruunua.

Miehistä Ruotsin tutun luonnontutkijan Carl von Linnen ja kuninkaiden Kaarle XI:n ja Kustaa Vaasan kuvat poistetaan ja tilalle tulevat laula- ja Evert Tauben, ohjaaja Ingmar Bergmanin ja YK:n entisen pääsihteerin Dag Hammarskjöldin kuvat. Kiinnostavaa on, että miesten setelit ovat tässä järjestyksessä arvoltaan jo 50, 200 ja 1 000 kruunua.

Huidunperällä mietittiin, keitä olisivat suomalaisissa seteleissä esitettävät henkilöt, jos meillä kotoinen seteliperinne jatkuisi. Tuttuja olivat seteleistämme aikanaan tasavallan presidenttien ja Jean Sibeliuksen ja Väinö Linnan muotokuvat. Nyt saattaisi sarjassa olla muutaman naisenkin kuva, Huidunperän miesväki naisille hyväntahtoisesti hymyillen totesi.

HEIKINTYTÄR